

ЙОГО ВЕЛИЧНІСТЬ ВАЛЬС

Вальси... Про них співають, їх танцюють, виконують на музичних інструментах... У кого вони не викликали емоцій, кому не краjali серце чи не бентежили душі? Мелодії вальсів – це не тільки ноти на п'яти лінійках нотного стану, це долі, це історія, це життя... І саме в цьому ще раз змогли переконатися, а водночас згадати роки молодості та покружляти на танцювальному майданчику в ритмі воістину вічної мелодії, члени Академії пенсіонерів, що діє за підтримки Благодійного фонду Костянтина Єфименка. Захід, присвячений вальсу, під назвою «Його величність ВАЛЬС» відбувся 12 травня в актовому залі БСШ №20.

Пари танцюють під мелодію відомого шкільного вальсу

Учасниці вокального ансамблю «Мрія» БЗШ №20

Людмила Полях

Власне, зустріч була приурочена кільком датам водночас: 29 квітня відзначається Всесвітній день танцю, 9 травня – День Перемоги, уявити який без тих же воєнних вальсів уже просто неможливо, а в кінці травня починаються шкільні випускні вечори. І, напевно, саме шкільний вальс для кожної людини стає тим першим

самбл клубу «Криниця життя». І ось уже перші пари, спершу несміливо, а потім упевненіше й упевненіше, почали з'являтися на імпровізованому танцювальному майданчику, кружляючи в ритмі вальсу.

Друга світова війна... Скільки пісень було написано в ті жахливі роки?!

Не перерахувати. Не обійшли композитори і жанр вальсу. Мабуть, не знайдеться людини - чи літньої, чи зовсім юної, яка б не чула переможний «Травневий вальс» Михайла Ясеня та Ігоря Лученка. Під легендарні слова «Помнит Вена, помнят Альпи и Дунай тот цветущий и поющий яркий май...» (а співав цю пісню неперевершений Віктор Бількевич) вальсували академісти, аплодували і плакали... Плакали, бо поміж них є і ветерани війни, як Ольга Горбань, яка 9-річною дівчинкою була зв'язківцем у чернігівському партизанському загоні, і молодші, чие дитинство також обпалила війна. Плакали, бо ніколи не думали, що жахіття війни може знову стати реальністю в уже незалежній Україні.

Окрім переможного «Травневого», звучали цього вечора й лірично-щемливі «В лесу прифронтовом», «Синий платочек», «Вальс фронтових подруг», «Севастопольський вальс», «Тучи в голубом» у виконанні Віктора Бількевича, Любові Бушмакіної, ансамблів «Криниця життя», «Спадщина», клубів «Серпанок», «Надія», «Чарівна мить».

Проте вальс, а цей вид танцю зародився відразу в кількох країнах – Німеччині, Чехії, Австрії, Польщі, Франції, знайшов своє особливе продовження і в Україні. Скільки вальсів подарували нам наші композитори! Наприклад, творча співдружність Платона Майбороди та Андрія Малишка вилилась у вальс-пісню «Київський вальс», який став

своєрідним гімном столиці України. «Знову цвітуть каштани, Хвиля дніпровська б'є. Молодість мила, – ти щастя мое», - підспівував вокальному ансамблю «Вербиченька» (худ. керівник Ольга Атаманенко) весь зал.

Варто зазначити, що захід пройшов у рамках проекту «Єдність поколінь», який ось уже п'ятий рік поспіль проводять спільно Академія пенсіонерів та управління освіти і науки Білоцерківської міської ради. Він передбачає спільні заходи людей літнього віку і школярів, адже це спілкування між представниками різних поколінь - надзвичайний виховний момент. Коли діти бачать, як треба шанувати

Школярі, а поміж них були й діти з особливими освітніми потребами, продемонстрували старшим глядачам танцювальні номери, назвавши академістів своїми ангелами-охоронцями. От би так усі внуки ставилися до своїх бабусь та дідусів!

А ведуча заходу Олена Ткач не просто організувала це свято, віднайшовши величезну кількість різноманітних вальсів, але й підготувала вікторину для гостей заходу, з якою на відмінно впорався Юрій Петрик, начальник управління освіти і науки. А ви, шановні читачі, чи знаєте, що, окрім всесвітньо відомих вальсів, є ще й білоцерківські? Так-так! Один із них, написаний на слова і музику Анатолія Кульчицького, виконав ансамбль «Спадщина». А інший - «Місто над Россю стоїть» - написала у переддень свята Олена Осіпова, дебютувавши з ним на заході.

Про Олену Іванівну Осіпову, членкиню клубу «Криниця життя», взагалі можна розповідати довго, адже вона професійна співачка, нещодавно відзначила разом зі своїм 75-річчям ще й 60-річний ювілей сценічної діяльності. Тому восени Благодійний Фонд Костянтина Єфименка планує для неї організувати творчий вечір. Активно долучились до свята і представники клубу інвалідів «Фенікс», зокрема «Вальс-бостон» із репертуару Олександра Розенбаума виконав Володимир Думанський, а Ельвіра Ковалик заспівала «Вальс - это все-таки вальс».

А на прощання зазвучав, звичайно ж, «Прощальний вальс» у виконанні ансамблю клубу «Криниця життя»...

«А чи знаєте ви, що людське серце б'ється в ритмі вальсу? Танцюйте з нами - і будете завжди здорові!», - такими словами завершила вечір вальсу ведуча Олена Ткач.

І хоча академісти залишали захід із задоволеними усмішками на устах, подумки вони вже готуються до наступного заходу - Параду золотих пар! Тож успіхів і наснаги тобі, Академіє пенсіонерів!

Катюша та Максим виконують свій вальс...

старість, усвідомують важливість спілкування для людей старшого віку, то, ставши дорослими, вони неодмінно згадають цей досвід і ніколи в їхній родині не прийде найстрашніша супутниця старості – самотність.

У глядацькій залі, як завжди, аншлаг!

Юрій Петрик бездоганно складає «іспит» з історії вальсу

пам'ятним танцем, який залишиться в серці назавжди. Тож не дивно, що захід розпочався саме зі шкільного вальсу, який виконав вокальний ан-